A°. 1833. N°. 141.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 26 November.

FRANKFORT, den 21sten November.

Uit Weenen wordt geschreven, dat de koerierwissel tusschen die hoofdstad en Petersburg, Berlijn, Parijs en Londen bij voortduring zeer druk is, en dat men op de diplomatieke bureaux eene buitengemeene werkzaamheid bespeurt. Er schijnen dus hoogst gewigtige zaken verhandeld te worden. — Daar de zegepraal van de nieuwe Spaansche regering nog geenszins beslist is, verwacht men te Weenen niet, dat dezelve voor alsnog door de hoven van Oostenrijk, Pruissen en Rusland zal erkend worden. De Spaansche gezant aan het Oostenrijksche hof heeft daarom ook zijne geloofsbrieven, welke hij reeds voor drie weken ontving, niet kunnen overhandigen.

— Volgens een der dagbladen, heeft de Koning der Nederlanden, door zijnen gevolmagtigden minister te Frankfort, den graaf *van Grunne*, wegens de Luxemburgsche zaak, aan de Duitsche bondsvergadering voorstellen laten doen.

— De Neurenburger correspondent meldt, dat het thans beslist is, dat het ministeriele congres der staten van het Duitsche verbond te Praag zal gehouden worden. De prins *van Metternich* zal daarvan voorzitter wezen. Men spreekt van een tweede congres over de Italiaansche zaken, hetwelk door de souvereinen van Italie te Milaan zou gehouden worden, en waarvan de aartshertog Onder-Koning van het Lombardisch-Venetiaansch koningrijk voorzitter zou wezen.

— Gisteren is de landdag van het keurvorstendom Hessen op nieuw door den minister van financien, namens den keurvorst, geopend.

De Keurprins van Hessen heeft de strenge keurvorstelijke verordening tegen het duel, hetwelk in 1830 uitgevaardigd werd, ingetrokken. De officieren der keurvorstelijke armee hebben, zegt men, daarover groote blijdschap aan den dag gelegd, vermits bij het voortdurend bestaan van die verordening het militaire *point d'honneur* niet zou hebben kunnen bewaard worden.

— Uit Frankenthal wordt geschreven, dat aldaar een onderzoek wegens de ontvlugting van Dr. *Siebenpfeiffer* is ingesteld. Men vindt dezelve zeer opmerkelijk. Zoo het schijnt is hij in eene morgenjas en met pantoffels aan uit de gevangenis gegaan; want zijne overige kleederen zijn achtergelaten. Ook zou Dr. *Siebenpfeiffer* reeds den 15den aan zijne vrouw geschreven hebben, om haar ten zijnen opzigte gerust te stellen.

— De beide kamers van het groothertogdom Hessen hebben den groothertog verzocht, om, wanneer er zwarigheid mogt bestaan, om een ontwerp van wet tegen de mishandeling van dieren voor te dragen, alsdan te bepalen, dat de geestelijken, schoolonderwijzers en plaatselijke besturen door hunne vermaningen en maatregelen zullen medewerken ter vermindering van mishandelingen van trek-, last en andere huisdieren. De groothertog heeft thans te dien einde eene doelmatige aanschrijving uitgevaardigd.

— Volgens tijdingen uit Griekenland, over Triest ontvangen, heeft de regering ten aanzien van de dagbladen geene censuur ingevoerd, maar wel eene verordening, welke overeenkomst heeft met de Fransche wet op de drukpers, en den ondernemer van een dagblad in de verpligting brengt om eenen aanzienlijken borgtogt te stellen.

— Berigten uit Konstantinopel, van den 25sten October, behelzen het volgende: « De buitengewone gezant aan Z. M. den Keizer van Rusland, *Fewzi Ahmed* pacha, opper-generaal der lijfwacht van den Grooten Heer, is den 17den October vertrokken, na alvorens bij de gezanten van Oostenrijk, Rusland, Frankrijk en Engeland afscheidsbezoeken afgelegd te hebben. Tijdingen uit Durazzo van den 4den September gewagen van onlusten, welke in de provincien Argiro, Castro, Thebelen, Delvino en Vallona zijn uitgebarsten, doch spoedig weder gedempt zijn.

Volgens berigten uit Aleppo, van den 4den en 17den September, houdt zich *Ibrahim*-pacha onledig met het droogmaken der moerassen bij Alexandrette, tot welke onderneming meer dan duizend arbeiders gebruikt worden. Hij tracht daardoor den dampkring dezer streek te zuiveren, hetwelk van groot belang voor de scheepvaart zoude zijn, daar de reede van Alexandrette de eenigste veilige gedurende den winter is.

Groot opzien heeft in Syrie verwekt de plotselinge verdwijning van *Selim Bey*, een der uitstekendste generaals bij *Ibrahim's* leger. Men verlies zich in allerlei vermoedens over de redenen, die hem tot dezen onverwachten stap bewogen hebben. (*Selim Bey* was met nog eenige andere officieren van *Ibrahim*-pacha's gevolg in de eerste dagen van October te Konstantinopel aangekomen.)

Volgens berigten uit Candia, van den 9den October, te Konstantinopel ontvangen, had de seraskier van *Mehemed-Ali* aan de opstandelingen aldaar door de consulaten van Frankrijk en Rusland doen te kennen geven, dat bewoners van het eiland alleen het hoofdgeld van 4, 8 en 10 piasters en geene andere belastingen zouden betalen, dan die onder de onmiddellijke heerschappij der Porte gebruikelijk waren. Voorts zou het hun vrijstaan, om hunne bezittingen te verkoopen en te verhuizen, werwaarts zij wilden. Daar de Grieken deze toezeggingen niet vertrouwden, en de consuls van Rusland en Frankrijk daarvoor niet wilden instaan, hebben de pogingen tot bijlegging der geschillen geene gevolgen gehad.

Tijdingen uit Alexandria melden, dat de Onder-Koning van Egypte eene expeditie naar Candia laat uitrusten, om de opstandelingen aldaar te bedwingen.

Van den 23sten November.

Men meldt uit Ancona, dat er tusschen den kardinaal secretaris van staat en den Franschen gezant te Rome eene overeenkomst is gesloten, volgens welke de Fransche bezetting te Ancona zich voortaan niet meer dan twee mijlen van de stad verwijderen zal. Men spreekt van de aanstaande komst van twee schepen uit Frankrijk met 450 man aan boord, ter aanvulling van het garnisoen van Ancona.

MUNCHEN, den 16den November.

De toeloop voor de Grieksche dienst is bij voortduring zoo groot, dat in het aanstaande vroegjaar wel een gelijk getal, als thans uitgetrokken is, zal kunnen verzameld zijn. De 500 Zwitsers, die zich bij den bevelhebber der Grieksche troepen aanmeldden en een gunstig antwoord ontvingen, zijn reeds op marsch herwaarts. Het zijn allen gediende soldaten, grootendeels van de voormalige garde van *Karel X*, en zij zullen, na hier uitgerust, en spoedig in de Duitsche exercitie onderwezen te zijn, niet lang na nieuwjaar afzonderlijk naar Griekenland kunnen uittrekken.

LONDEN, den 22sten November.

De Portugesche berigten over Falmouth, door de Engelsche brik *Leveret*, luitenant *Lapidge*, medegebragt, die den 10den Lissabon en den 14den Oporto heeft verlaten, luiden aldus: De infanterie, die met de provinciale vrijwilligers Alcacer do Sol bezet had, is daar door een zeer sterk corps Miguellistische kavallerie aangevallen, en genoodzaakt geworden, om met aanmerkelijk verlies terug te trekken. Een bijzondere brief meldt, dat er zoo veel als zes honderd man op het slagveld gebleven zijn. De constitutionnelen blijven hunne stelling voor Santarem nog altijd behouden. Er heeft nog geen gevecht plaats gehad. De meeste geestelijken schijnen vast besloten te hebben, om de partij van don *Miguel* met al hun vermogen te helpen ondersteunen. Het Lissabonsche gouvernement gaat voort met alles aan te wenden, wat hetzelve in de schatting en goede gezindheid der ingezetenen kan doen rijzen. De omstreken van Oporto worden door een groot aantal guerillas deerlijk geteisterd; in de stad zelve is men beducht voor eenen hernieuwden aanval.

Berigten uit Lissabon, van den 9den, behelzen, dat er dagelijks rekruten uit Engeland en Schotland aankomen; dat er op dat oogenblik weder 1000 rekruten te Campo d'Orique, onder opzigt van kapitein *Wilson*, een zeer bekwaam officier, worden geoefend. Don *Pedro* gaat genoegzaam dagelijks daar heen, om ze te zien, en heeft de laatste maal kapitein *Wilson* zijne bijzondere tevredenheid betuigd over de snelle en goede vorderingen, die zij onder zijne leiding maakten. De armee, met bijvoeging van het 10de regement, is nu sterk 18,000 man, terwijl de graaf *Saldanha* nog een afzonderlijk corps van 1200 man heeft gevormd. De lanciers zijn thans onder bevel van den bekwamen luitenant-kolonel *Bacon* 1000 man sterk. Er waren weder vijftig paarden aan de Koningin aangeboden en honderd van Engeland gezonden, zoo dat hare kavallerie binnen kort niet alleen gelijk zal staan in sterkte met die van don *Miguel*, maar dezelve nog daarenboven in goede houding en heldhaftigheid zal overtreffen. Men wil het algemeen voor waarheid houden, dat Zijne Heiligheid de Paus donna *Maria* als Koningin van Portugal zou erkend hebben.

— Prins *Talleyrand* werd den 23sten dezer weder te Londen verwacht met de hertogin *de Dino*.

Van den 23sten November.

Er zijn berigten uit Lissabon van den 16den en uit Oporto tot den 14den dezer ontvangen. Het blijkt daaruit, dat krijgvoerende legers nog in dezelfde positien zijn gebleven. De troepen van don *Pedro* berennen Santarem, waar don *Miguel* zich met zijne hoofdmagt bevindt, en de Miguelisten berennen Oporto. De Pedroisten hebben te Santarem alleen eenige korenmolens van hunne tegenstanders ingenomen. Eenige guerilla's van don *Miguel* zijn op de zuidzijde van den Taag tegenover Lissabon verschenen en hebben van daar 120 stuks horenvee en 40 paarden weggevoerd. De Miguelisten bezetten de korenrijkste districten aan de Alemtejo, maar de Pedroisten meenen door de vernieling der windmolens te Pernas bewerkt te hebben, dat er gebrek van meel te Santarem zal ontstaan. Don *Pedro* heeft zich van Lissabon naar St. Ubes begeven, welke stad hij heeft laten verschansen, en tot hereenigingspunt heeft gediend voor eene kleine afdeeling zijner troepen, welke onlangs bij Alcacer eene nederlaag heeft geleden. Don *Pedro* heeft eene algemeene volkswapening te Lissabon uitgeschreven.

— De agenten van donna *Maria* hebben zich verleden week zeer druk bezig gehouden met het schepen van ammunitie en krijgsbehoeften naar Lissabon.

— Volgens de jongste berigten uit Ierland, is *O'Connel* te Dublin bezig aan zijn plan ter verkrijging van de afschaffing der tienden en de herroeping van de vereeniging met Engeland te bearbeiden. Te dien einde worden er vergaderingen gehouden; maar vermits de openbaring van het laatste oogmerk eene dadelijke tusschenkomst van de regering doet voorzien, heeft men goedgevonden, alleen van de afschaffing der tienden te spreken, waaronder dan het andere altijd stilzwijgend zal verstaan worden.

PARYS, den 21sten November.

De officiele Courant van Madrid, van den 9den dezer, meldt, dat de betrekkingen tusschen de tegenwoordige regering van Spanje en die van don *Miguel* in Portugal afgebroken zijn, uit hoofde de laatste de inscheping van don *Carlos* naar den kerkelijken staat, door *Ferdinand VII* bevolen, heeft belet en de intrigues van dezen infant tegen de wettige troonsopvolging in Spanje ondersteund heeft. De Spaansche gevolmagtigde minister in Portugal, *de Cordova*, is teruggeroepen. Voorts meldt dezelfde Courant, dat de Koningin met den Koning van Groot-Brittannien zamenwerkt, om aan den rampspoed in Portugal een einde te maken, en Spanje en Engeland als bemiddelaars zullen tusschen beide treden.

Van den 22sten November.

(Met buitengewone gelegenheid.)

Het ministeriele *Journal des Débats* zegt heden, dat het afbreken der diplomatieke betrekkingen tusschen Spanje en de regering van don *Miguel* alles afdoende is, en zulks krachtdadig zal medewerken om den troon van dona *Maria* te bevestigen. Wij behoeven niet aan te merken, zegt hetzelve verder, dat tusschen zulke onvereenigbare vorderingen als die van donna *Maria* en don *Miguel*, alle aanbod van bemiddeling niet anders kan bedoelen dan de erkenning der regten van de eerste en de bepaling eener schadeloosstelling voor den laatste.

Het zelfde dagblad meldt het volgende: « Men beweerde heden avond, dat er, volgens brieven uit Madrid, van den 12den dezer, groote gisting in die stad heerschte; dat men er komplotten ten behoeve van don *Carlos* had ontdekt en eenige desertien hadden plaats gehad. Wij hebben niets vernomen hetgeen deze beursgeruchten waarschijnlijk maakt.»

— De jongste berigten omtrent Spanje, welke de dagbladen van Bayonne mededeelen, zijn de volgende:

De Fransche generaal *Harispe* te Bayonne heeft twee vaartuigen doen uitrusten, om de sloepen te beschermen, die levensmiddelen naar St. Sebastiaan brengen.

Het Fransche 4de regement ligte infanterie kwam op eene militaire wandeling tot aan de brug van Irun. De opstandelingen, welke aan de overzijde waren, weken naar de stad terug. Later hunne misvattingen bemerkende, kwamen zij weder, en riepen als ware snoevers: « *Que vengan! que vengan!* (Laat ze komen! laat ze komen!) wij zullen ze behoorlijk ontvangen.»

Men heeft nog niets van eenige operatien van den Spaansche generaal *Sarsfield* tegen de opstandelingen vernomen. Men meende, dat hij met 8000 man te Burgos was. Te St. Sebastiaan is echter den 16den officieel bekend gemaakt, dat hij op Vittoria is aangerukt. De opstandelingen zijn intusschen nog rustig in hunne positien gebleven tot Irun ingesloten.

De generaal *Castanon* heeft al zijne magt te St. Sebastiaan bijeengetrokken. Het bleef aldaar rustig, hoezeer de opstandelingen den 12den Hernani bezet hadden. Den 14den is er een Fransch zee-officier te St. Sebastiaan aangekomen, om aan de troepen der Koningin en de ingezetenen alle noodige hulp aan te bieden.

BRUSSEL, den 24sten November.

De Belgische *Moniteur* meldt, dat er eene commissie benoemd is, om een ontwerp van wet op het openbaar onderwijs, dat ten koste van den staat gegeven wordt, voor te dragen. Deze commissie bestaat uit de heeren *de Gerlache*, *de Theux*, *Devaux*, *J. B. d'Hane*, *Ernst*, *de Behr* en *Warkoenig*. De *Courrier* merkt aan, dat het meerendeel dezer heeren tot de katholijke partij behoort, en het ontwerp dus ook wel naar den zin van die partij zal uitvallen.

— Wij zijn nog eerst in het begin van den winter, en reeds zijn de diefstallen menigvuldig. Het schijnt, dat er weder eene nieuwe dievenbende in de hoofdstad bestaat, en dat zij goed bekend is met al de huizen, waar geld te vinden is. *(Courrier.)*

'sGRAVENHAGE, den 23sten November.

Bij het onderzoek in de afdeelingen van de Tweede Kamer van het ontwerp van wet, betreffende den inkoop en de aflossing van schuld in 1834, heeft men de regering opmerkzaam gemaakt, dat de verpligting tot amortisatie der nationale 2½ pCt. rentende schuld, naar de bestaande wetten, bij vervolg een afzonderlijk onderwerp van uitgave op de jaarlijksche begrooting zal uitmaken, en dat deze omstandigheid wederom eene nieuwe beweegrede tot alle doenlijke bezuiniging moest opleveren. Met leedwezen had men gezien, dat de instelling van het amortisatie-sijndicaat al meer en meer van hare ware bestemming was afgeweken. Men merkte op, dat de bepaling der 2de alinea van art. 2 der wet van 22 November 1832 (Staatsblad No. 54) geheel uit het oog verloren scheen te zijn, daar bij die alinea, immers, werd vastgesteld, dat, bij gelegenheid van de beraadslagingen over de jaarlijksche begrooting der staatsbehoeften, te beginnen met die van 1834, jaarlijks in overweging zou genomen worden, welke som tot amortisatie van de werkelijke schuld, rentende vijf ten honderd, aangewezen en afgezonderd zou kunnen worden. Ten einde nu alnog aan die wettelijke verpligting te voldoen, is in bedenking gegeven, om aan het amortisatie sijndicaat de verpligting tot die amortisatie op te leggen, aanvankelijk met het jaar 1834, tot gelijke somme als de 13 opcenten op de zeep, het gemaal en op de eventueel ingevoerd wordende belasting op de brandstoffen zullen bedragen, naar het voorschrift van art. 34 der wet van den 27sten December 1822; alzoo het onbillijk schijnt, dat de opbrengst dier opcenten van nieuwe belastingen in de opvolgende liquidatie van het amortisatie-sijndicaat met Belgie zonde verdwijnen. Eindelijk heeft men nog inlichting gevraagd, omtrent een aanmerkelijk verschil, betwelk men meende te vinden in de opgave nopens het gebruik van het één millioen gulden aan het amortisatie-sijndicaat tot aankoop en aflossing van schuld verleend.

In 1832 is voor aankoop van 2½ pCt. werkelijk rentegevende schuld besteed *f* 3,520,700, en voor het overschot van vroegere en het bedrag der uitgespaarde renten, eene som van *f* 241,200; te zamen *f* 3,761,900.

Voor het laatste jaar is tot aankoop slechts uitgetrokken *f* 761,900, zonder dat er melding gemaakt wordt van uitgespaarde renten, en zonder dat het kapitaal vermeerderd wordt met gedurende dit jaar aangekochte kapitalen, uit het bedrag der renten, van de bij het sijndicaat aanwezige kapitalen, die bij de wet van 24 December 1832 daartoe aan hetzelve zijn toegekend.

In de afdeelingen der kamer is thans ook onderzocht het ontwerp van wet noopens de heffing der grondbelasting, naar de uitkomsten van het kadaster. In bijna al de afdeelingen heeft die voordragt grooten tegenstand ondervonden, daar men de geheele toepassing van het kadaster op gemelde belasting, en wel in deze oogenblikken en bij de bestaande omstandigheden, ondoelmatig beschouwde, voor ontijdig en onstaatkundig hield. Men meende, dat, zoo lang alle abuizen, die in het werk op het kadaster zoo menigvuldig blijken te bestaan, niet waren uit den weg geruimd, of ten minste niet waren onderzocht, men aan geene geheele invoering des kadasters denken kon. Zoodanige invoering zou thans een deel der ingezetenen bezwaren, zonder daarom de anderen te ontlasten. Dat de invoering van het kadaster werkelijk vele ongeregtigheden zou doen ontstaan, leidde men uit verschillende oorzaken af, en men beweerde zelfs, dat er in de overbelaste provincien grondeigendommen zouden zijn aan te wijzen, waarvan de belasting naar het kadaster de helft, of zelfs twee derden en meer van het zuivere inkomen zou bedragen. Men kon de wet nog minder aannemen, omdat zij de schatkist van eene aanzienlijke som, voortspruitende uit de opcenten, welke op de grondbelasting werden geheven, zoude berooven en alhoewel men eene vermindering van opcenten goedkeurde, zoo kon eene geheele intrekking derzelve door velen niet worden aangenomen. Men verlangde daarom het behoud der wet op de grondbelasting voor 1833, al ware het met eenige vermindering van opcenten, over al de provincien. Men wenschte daarbij behouden te zien den omslag over al de gewesten, zoo wat de gebouwde als ongebouwde eigendommen aangaat, omdat de aard der grondbelasting zulks medebragt; maar beaamde het denkbeeld niet om de belasting ook voor lateren tijd dan voor 1834 te bepalen, daar toch telken jare de omslag een onderwerp van overweging moest uitmaken.

Voorts heeft men verlangd tabellen van de kadastrale begrootingen van alle soorten van gebouwde en ongebouwde eigendommen over alle gemeenten van het rijk, met aanduiding hoe veel voor dijk- en polderlasten is afgetrokken, vooral daar dit, naar men vernomen had, verschillend voor de provincien is behandeld. Men heeft nog gevraagd, welke gevolgen het in de aanslagen hebben zou, wanneer uit het onderzoek der menigvuldige klagten blijken zou, dat men in sommige provincien de eigendommen te hoog aangeslagen heeft, of te weinig lasten heeft afgetrokken. En of dan de aanslag van zoodanige provincien zou worden verminderd, en die van andere vermeerderd. Als oorzaken van de onvolledigheid van het kadaster-werk gaf men op:

a. Dat het kadaster op eene aan ons rijk ten eenenmale vreemde wetgeving berustte; *b.* dat het werk met overijling voltooid was; *c.* dat men de kantonnale vergaderingen niet genoegzaam bekend zou hebben gemaakt met al de bouwstoffen, waarop de begrootingen rustten; en *d.* dat men de ingezetenen, toen het werk voltooid was, niet in de gelegenheid gesteld heeft het geheel te overzien. Nog heeft men de voorloopige afschaffing van opcenten voor onaannemelijk gehouden: indien men toch eens daartoe overging, moesten de grondeigenaren met geene ijdele hoop worden gevleid, maar op de afschaffing dier opcenten staat kunnen maken. Ook heeft eindelijk de goedkeuring der leden niet kunnen wegdragen het voorstel, om aan provinciale en gemeentebesturen de gelegenheid open te stellen om zoo veel opcenten op de grondbelasting, als zij maar verkiezen, te kunnen aanvragen en verkrijgen, waardoor eene wijde deur zoude worden opengesteld, om de vaste goederen, ten behoeve van allerlei administratien en allerlei objecten, te kunnen bezwaren, al bestond er ook geen het minste verband tusschen dezelve. Het is op al deze gewigtige bedenkingen, dat thans de antwoorden der regering worden te gemoet gezien.

AMSTERDAM, den 24sten November.

Beurs van den 22sten November.

De handel in publieke fondsen was heden meer geanimeerd dan sedert eenige dagen. Onze binnenlandsche fondsen hebben eene kleine verhooging ondergaan, er is in 5 pCt. en oude sijndicaat veel handel gedreven: ook aandeelen handelmaatschappij waren vrij gezocht.

Spaansche fondsen waren in het begin der beurs lusteloos, doch verscheidene aankoopen, welke daarin uitgevoerd zijn, hebben ook de prijzen derzelven verhoogd.

In de overige vreemde effecten vond geene noemenswaardige variatie plaats.

Men wilde ter beurs weten, dat te Frankfort door de bondsvergadering de aanvraag, betrekkelijk Luxemburg, door ons gouvernement gedaan, goedgunstig opgenomen is; ook sprak men dat primo December het congres der Duitsche staten geopend zoude worden, waarop belangrijke onderwerpen, Duitschland betreffende, zouden verhandeld worden.

De berigten van Spanje blijven onrustig, ook zijn er nadeelige tijdingen voor don *Pedro* over Engeland ingeloopen; dit alles intusschen oefent niet den minsten invloed op den stand der effecten uit.

Zie hier de prijs-variatien:

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. 49, $48\frac{15}{16}$, 49, $49\frac{1}{16}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{3}{16}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{16}$ gebleven; 5 pCt. $93\frac{1}{4}$, $\frac{3}{16}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{7}{16}$; kansbiljetten $21\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$, 22 à $22\frac{1}{16}$ *f*; oude sijndicaat $87\frac{1}{4}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{7}{16}$, $\frac{1}{2}$ gebleven; nieuwe $70\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{2}$ met geringen handel; aandeelen handelmaatschappij 95, $95\frac{1}{4}$ verhandeld en bleven tot dezen koers gevraagd.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen $54\frac{7}{8}$, 55, $55\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{9}{16}$ à $\frac{5}{8}$ met levendigen handel; 3 pCt. $35\frac{1}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$, 36, $36\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ gebleven, ook daarin zijn groote posten omgezet; 4 pCt. vales $44\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{2}$; uitgestelde $11\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ pCt. betaald; obligatien-cortes $17\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$.

Rusland. Oude Russen 101; nieuwe $101\frac{3}{8}$ enkele stukken omgezet; Russen van 1831 en 1833 $91\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$ pCt.; papier-roebels $65\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$ met geringen handel; certificaten $64\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$ pCt.

Oostenrijk. 5 pCt. metallieken $92\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ gedaan; verscheidene binnenlandsche commissien zijn daarin uitgevoerd.

Brazilianen. $65\frac{3}{4}$ à 66 *Columbia* $17\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$. *Grieken* geen handel.

Beurs van den 23sten dezer.

De houding onzer binnenlandsche fondsen blijft staande; in $2\frac{1}{2}$ en 5 pCt. was geen variatie; sijndicaat iets hooger; ook voor handelmaatschappij zijn hoogere prijzen betaald.

Russische en Duitsche fondsen vrij geanimeerd.

In Spaansche effecten is veel handel gedreven en zijn van 5 pCt. perpetuelen belangrijke posten gekocht en verkocht.

In de overige fondsen geen handel.

Blijvende prijzen:

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $49\frac{1}{4}$; 5 pCt. $93\frac{7}{16}$ à $\frac{1}{2}$; oude sijndicaat $87\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$; nieuwe $70\frac{3}{4}$ à $\frac{1}{2}$; handelmaatschappij 96 pCt.

Spanje. 5 pCt. $55\frac{1}{4}$ begonnen, daalden tot 55, rezen tot $55\frac{3}{4}$ en bleven $55\frac{1}{2}$; 3 pCt. $36\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$.

Rusland. Russen van 1831 en 1833 92 à $91\frac{13}{16}$; papier-roebels $65\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$ pCt.

Effecten-Societeit van den 23sten dezer.

Van onze binnenlandsche fondsen was alleen in $2\frac{1}{2}$ pCt. eenige handel: à $49\frac{3}{16}$ en $\frac{1}{8}$ zijn verscheiden posten gedaan; in de overige Hollandsche fondsen geene omzetting.

Spaansche 5 pCt. perpetuelen zijn à $55\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{5}{16}$ en $\frac{3}{8}$ in posten verhandeld.

Op de beurs van Parijs, van 21 dezer, was wel een gerucht gaande, dat de Koningin van Spanje zoude gevlugt zijn, doch wordt geen geloof daaraan gehecht; over het algemeen zijn de tijdingen uit Spanje tegenstrijdig en men weet niets meer dan wat het Fransche kabinet mededeelen wil.

Mengelwerk.

Een woord ter opheldering.

Meermalen hebben wij de aandacht onzer geëerde lezers bepaald bij de eenzijdige of liever verkeerde beoordeeling der Fransche staatkunde in sommige buitenlandsche dagbladen. Iets dergelijks kwam ons dezer dagen op nieuw voor in de *Leipziger-Zeitung*, waarover wij te meer regt hebben ons te verwonderen, om de vaste overtuiging, die wij koesterden, dat de meermalen, sedert de drie laatste jaren, door *Frankrijk* ten toon gespreide veranderlijkheid en onregtvaardigheid in haar staatkundig gedrag, allen verlichten wereldwijzen, en vooral eenen professor HASSE *cum suis*, duidelijk genoeg moest gebleken zijn, en wel zoo duidelijk, dat hij de wederregtelijke dwangmiddelen door het Parijsche kabinet, in zamenstemming met het Londensche, tegen ons gouvernement, op het einde van 1832, gebezigd, ten minste niet als eene klaarblijkelijke proef van Frankrijks *vaste* staatkunde behoorde te beschouwen. En toch is dit hier werkelijk het geval. « *Antwerpen* — dus lezen wij in eene bijzondere mededeeling der *Leipziger-Zeitung*, van den 14den November laatstleden, N°. 273, (ongetwijfeld wordt hier de citadel bedoeld) — is een gedenkteeken van de *vaste staatkunde* der Fransche regering.»

Hoe is het mogelijk, moeten wij vragen, zoo iets ter neder te kunnen schrijven, zonder levendig te gevoelen, dat men den bal geweldig misslaat? Gebrek aan geheugen of aan oordeel; blinde ingenomenheid met al wat van *Frankrijk* uitgaat, of brandende ijver, om den geest der Fransche propaganda zoo veel mogelijk in *Duitschland* te helpen verspreiden: één van deze oorzaken mag men veilig bij den kortzigtigen steller van gezegde zinsnede vooronderstellen te bestaan. Onder eene vaste staatkunde begrijpen wij, in onze eenvoudigheid, althans zoodanig eene, welke op onwrikbare regelen en beginselen rust en nimmer in strijd met zich zelve handelt; wij willen nu nog niet eens zeggen zoodanig eene, die hare daden aan den toetsteen der billijkheid beproeft, en regtvaardigheid verre boven onregtvaardigheid waardeert. In hoe verre nu het Fransche gouvernement, ten opzigte van *Nederland*, zulk eene vaste staatkunde heeft aan den dag gelegd, hebben de twee laatste maanden van het jaar 1832 genoegzaam bewezen. Met den degen in de vuist verdedigde *Frankrijk*, bij het uitbarsten van den Belgischen opstand, het stelsel van non-interventie, en nu ondernam het zelfs eenen wederregtelijken kruistogt naar *Antwerpen*, om Koning WILLEM met eene tienmaal sterker overmagt tot het ontruimen der citadel te dwingen; terwijl het dien dwang door eene schandelijke blokkade onzer havens en het wegnemen onzer huiswaarts keerende koopvaardijschepen verdubbelde. Tegen alle reden van billijkheid aan, predikte het hierdoor met daden een stelsel van overheersching en geweld, van dwingelandij en woestheid, door het liberalismus verafschuwd, en geheel strijdig met de grondslagen, waarop de Julij-revolutie den nieuwen troon van LOUIS PHILIPPE wilde stichten. En toen het voorgeschreven schanddoel was bereikt, en de tot puinhoop geschoten citadel door hare voorbeeldelooze bezetting eindelijk was ontruimd, voerde men, om dezelfde heerschzuchtige, tirannieke drangredenen, de braafste krijgslieden gevankelijk naar *Frankrijk*. Zoo dit alles den naam van *vaste* staatkunde verdient, wat moet men dan door de politiek van roovers en aartsdwingelanden verstaan? Dat de Antwerpsche citadel een *gedenkteeken* mag genoemd worden, stemmen wij gaarne toe.

Zij is en blijft een gedenkteeken van Frankrijks dobberende staatkunde; van middeleeuwsche geweldenarij en schennis der heiligste volksregten; zij is een gedenkteeken van Nederlandschen heldenmoed en voorbeeldelooze dapperheid, gelijk de oude geschiedenis onzes vaderlands beider vroeger bestaan met tallooze proeven bewijst; zij is een gedenkteeken, hoe de Nederlander zijne vrijheid en onafhankelijkheid weet te verdedigen, wanneer geweldenaars haar belagen; hoe hij voor zijn Vaderland, *niet*, zoo als sommige verkeerde beoordeelaars, bij herhaling meermalen hebben gelieven op te merken, *ter handhaving en verdediging van het monarchale stelsel*, maar voor de handhaving zijner *consti-*

tationnele grondbeginselen weet te strijden, als de eer van het Vaderland wordt aangerand; hoe hij voor de zaak van regt en geregtigheid goed en bloed veil heeft, en geen punt van verdediging opgeeft, vóór dat hetzelve geheel onhoudbaar en onverdedigbaar geworden is. Zulk een gedenkteeken is en blijft de citadel van *Antwerpen*; als zoodanig zal de veder der geschiedenis, in de hand van helderziende en onbenevelde historieschrijvers, het in haren omkreits gebeurde der maand December 1832 voor de nakomelingschap te lezen geven, en met ware kleuren de hedendaagsche Fransche zoogenoemde staatkunde aan het licht brengen, die de geheugenlooze, of in oordeel gebrekkige of vooringenomen blinde en propagandistische *Leipziger-Zeitung*-redactie met den naam van *vaste* staatkunde gelieft te bestempelen.

Getrouwd:

T. W. VAN OUDHEUSDEN,
van *Woerden*,
en
M. H. KAMPERDYK.

UTRECHT,
den 21sten November
1833.

Familie, Vrienden en Bekenden, zoo binnen als buiten de stad, gelieve dezen als bijzondere kennisgeving te houden.

HARDERWYK, den 20sten November 1833.

Heden overleed alhier, in den ouderdom van ruim negen en vijftig jaren, aan de gevolgen eener beroerte, de Hoog Wel Geboren Heer *ROELOF WOLTER HARMEN BARON VAN BROECKHUISEN, lid der Ridderschap en Staten Provinciaal van Gelderland, Wethouder der stad Harderwijk.*

---

§ † † BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der STAD *NYMEGEN* roepen hiermede op alle degenen, welke geschikt en genegen mogten zijn tot de waarneming van den POST van AGENT van POLITIE, binnen de Gemeente *Nijmegen*, en zich bij verzoekschrift, behoorlijk op zegel geschreven, aan het Bestuur dezer stad te adresseren.

Aan de Sollicitanten, welke in aanmerking komen, zal nader worden kennis gegeven van den dag, waarop zij zich in persoon voor Hun Edele Achtb. zullen kunnen vervoegen, om de inlichtingen te geven, welke van hun zullen gevraagd worden.

De jaarwedde, aan dezen Post verbonden, bedraagt *f* 200.

---

† † † De ONROERENDE GOEDEREN, herkomstig uit de Nalatenschap van wijlen den Hoog Wel Geboren Heer *LUDOLPH DIEDERIK WILLEM CAREL BARON VAN TENGNAGELL*, gewoond hebbende en overleden te *Arnhem*, en van de Hoog Wel Geboren Vrouwe *MARIA ELIZABETH CORNELIA BARONESSE DOPFF*, Douairière van den Hoog Wel Geboren Heer *LOUIS TIMON BARON VAN TENGNAGELL*, gewoond hebbende te *Luik*, en overleden te *Kamerrijk*, waarvan de inzet, ten overstaan van den Notaris Mr. *J. DE ROO*, te *Tiel*, heeft plaats gehad den 20sten November ll., ingevolge de gedane Annoncen in de Haarlemsche, Arnhemsche en Bredasche Couranten, zijn gebragt tot de navolgende prijzen, als:

Onder *Rumpt*.

3 perceelen BOUWLAND, te zamen groot 8 Bunders, 72 Roeden en 10 Ellen, in perceelen op *f* 5940.

De massa dezer perceelen op *f* 6480.

10 perceelen WEILAND, te zamen groot 28 Bunders, 2 Roeden en 50 Ellen, in perceelen op *f* 10090.

De massa dezer perceelen op *f* 12,860.

Onder *Gellicum*.

5 perceelen WAARD- en WEILAND, met een HUISJE en ERVE, te zamen groot 15 Bunders, 6 Roeden en 30 Ellen, in perceelen op *f* 6380; de 1ste massa op *f* 5900, de 2de massa op *f* 940 en de generale massa op *f* 7300.

Onder *Beest*.

2 perceelen WEILAND, te zamen groot 9 Bunders, 61 Roeden en 90 Ellen, in perceelen op *f* 3000.

De massa dezer perceelen op *f* 4200.

Onder *Rhenoy*.

Twee perceelen WAARD, te zamen groot 8 Bunders, 12 Roeden en 27 Ellen, benevens 1 Bunder, 55 Roeden en 60 Ellen WILGENBOSCH, in massa voorgebragt op *f* 4040.

¼ in de GROVE, SMALLE en KRYTENDE TIEND, gaande uit 6 TIENDBLOKKEN, onder *Rumpt*, op *f* 6000.

De finale toewijzing zal plaats hebben op Woensdag den 4den December 1833, des namiddags ten vier ure, ten huize van den Heer *J. L. ROESINK*, in *den Gouden Leeuw*, te *Tiel*.

Nadere informatien zijn te bekomen bij den Heer *VAN TENGNAGELL DE RAAD*, te *Haarlem*; den Heer *G. J. WALTERS*, te *Arnhem*, en bij den voornoemden Notaris *DE ROO*, te *Tiel*.

---

§ † § COMMISSARISSEN tot de NEGOTIATIE voor den STRAATWEG van *ZUTPHEN* naar *APELDOORN* en *DIEREN*, adverteren bij dezen, dat op Maandag den 2den December 1833, des voormiddags ten 11 ure, ten Raadhuize der stad *Zutphen*, in tegenwoordigheid van Deelhebberen, en ten overstaan van Notaris en Getuigen, zal worden overgegaan tot de UITLOTING van VIER AANDEELEN, heenkomende uit de voorschreven Negotiatie.

Zutphen, den 25sten November 1833.

De President-Commissaris,
P. J. SWAVING.

---

§ † § Ten overstaan van den te *Velp* residerenden Notaris *VON ROSENTHAL* zal men op den 28sten November 1833, des avonds ten 7 ure, in het Logement *de groote Zwaan* aldaar, publiek verkoopen:

Twee Bunders en ruim 44 Roeden WEILAND, gelegen in *het Broek*, onder *Velp*, welk perceel is ingezet en met de verhoogingen gebragt tot *f* 1655.

---

† † † De inzet en toeslag van een HUIS en ERVE, op den hoek van de Oever- en Kortestraat, in deze Courant van den 22sten dezer aangekondigd zijnde, gehouden te zullen worden op den 12den en 26sten December e. k., zal plaats hebben op den 16den en 30sten dier maand.

Hetzelve zal te zien zijn 8 dagen vóór den inzet en vervolgens; nadere informatien ten Kantore van den Notaris *GODEFROY*, te *Arnhem*.

---

† † † De Notaris *DE BERGH*, residerende te *'s Hertogenbosch*, heeft provisioneel verkocht:

De GROVE en SWALLE TIENDE, onder *Keent* en *Balgoijen*, nagelaten door den Hoog Wel Geboren Heer *BARON L. D. W. C. VAN TENGNAGELL*, berekend op een jaarlijksch revenu van *f* 650,00. Breeder in No. 128 en 134 van deze Courant omschreven, voor . . . . *f* 10,200,00.

Waarvan de finale verkooping zal geschieden op Zaturdag den 30sten November 1833, des namiddags ten 2 ure, te *Ravenstein*, in het Logement *de Keurvorst van de Palts*.

Nadere informatien te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris en bij de Heeren *VAN TENGNAGELL DE RAAD*, te *Haarlem*, en *WALTERS*, te *Arnhem*.

---

§ § § VERKOOPING op *Middachten*, ten overstaan van den Notaris *VON ROSENTHAL*, te *Velp*, van diverse perceelen zware EIKEN- en BEUKEN BOOMEN, AKKERMAALS en ander HOUT, op Donderdag den 5den December 1833, des voormiddags ten 11 ure, ten huize van den Kastelein *R. DE ROOS*, aan de *Steeg*.

---

§ § † De KOREN-, WIND- en ROSMOLENS, bij *Varsseveld* en op de *Keurnhorster* heide, toebehoorende aan de Heeren *VAN WISCH*, zullen, benevens de KOREN-, WIND- en ROSMOLENS, te *Zeddam*, *Gendringen* en *Etten*, en den KORENMOLEN te *'s Heerenberg*, op Dingsdag den derden December eerstkomende, des voormiddags ten tien ure, ten huize van den Kastelein *L. JANSEN*, te *'s Heerenberg*, in het openbaar worden verpacht, voor den tijd van zes jaren, ingaande met den eersten Januarij aanstaande, zijnde inmiddels ook de twee eerstgenoemde Molens en Rosmolens, UIT DE HAND TE KOOP.

Ter bekoming van inlichtingen, vervoege men zich bij de Heeren Administrateur of Rentmeester van het Huis *Bergh*, beide wonende te *'s Heerenberg*.

---

† § § UIT DE HAND TE KOOP: twee YZEREN HEKKEN, breed ieder met de Vleugels 18 Voeten, hoog in het midden 8, en de Vleugels ruim 10 Voeten Rhijnl. Maat, zeer geschikt voor eene Buitenplaats, Kerkhof enz. Te bevragen bij *A. VAN BENTEN*, Boekhandelaar te *Leijden*; brieven onder letter A.

---

§ § § De Ondergeteekende vindt zich verpligt in het welgemeend maatschappelijk belang het Publiek, en vooral de Ingezetenen van *Nijmegen*, te herinneren aan het vonnis der Regtbank van Eersten Aanleg te *Nijmegen*, van den 16den October 1832, waarbij aan den Heer *PIETER STADNITSKI*, zonder beroep, wonende te *Nijmegen*, ten gevolge van zijne verkwistende levenswijze, een Raadsman, zijnde de Ondergeteekende, werd toegevoegd, zonder wiens bijstand hij niet zal kunnen doen en handelen, zoo als bij dat vonnis is vermeld; geschiedende deze bekendmaking en herinnering, op dat een ieder gewaarschuwd zij, van niet, hetzij door *verleenen van crediet* aan gemelden Heer *PIETER STADNITSKI*, als andersints, schade en nadeelen te lijden, welke men zich zelven zal te wijten hebben.

Leijden, den 21sten November 1833.

A. STADNITSKI.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.